1. augusta 2026

**Meditačný obsah č. 355**

Jedna účastníčka mi napísala nasledujúce vety týkajúce sa meditácií o moste ako predmetnom jave, ktoré ale súčasne majú nadzmyslový význam:

„Idea, ktorá sa stáva ideálom, prichádza z duchovného sveta. Silami duše alebo astrálnymi silami, ktoré sú mi vlastné a ktoré prežívam, formujem ideu na objekt. Môžem ju naviazať na seba, alebo ju môžem ponechať slobodnú, vtedy sa stáva ideálom a môže šíriť svoje svetelné účinky.

Rudolf Steiner napísal, že duch v hmote musí byť rozpoznaný a od nej oslobodený. Keď sa pozerám napríklad na stoličku alebo knihu, stávajú sa objektami. Teraz vediem záujem na ne a myslím na to, že objekt vytvoril človek, vymyslel, naplánoval a zhotovil ho k svojej spokojnosti. Tvorca a jeho dielo vždy patria k sebe a v objekte žije duch tvorcu naďalej."

Keď sa meditácia vykonáva pravidelne, vytvára sa na jednej strane vzťah a na druhej strane neprestajne sa rozširujúci základ poznania. Je však nutné sprevádzať meditačné obsahy koncentráciou a stále ich opakovaním rozhýbavať. Podľa toho, ako aktívne k meditáciám človek pristupuje, meditácie časom obohacujú individuálnu dušu a nielen to, ale prostredníctvom každého aktívne usilujúceho sa človeka budú dokonca vyžarovať väčší príspevok k mieru pre svet.

Zhrňujúci a celkom prirodzene nadväzujúci meditačný obsah sa teraz týka mosta tak, ako existuje v posmrtnej ríši duší ako skutočná duchovno-duševná podstata:

**Duša, ktorá dostatočne dokáže idey uskutočňovať ako ideály, sa v posmrtnom svete javí ako neustále prítomný, príjemne farebne vyžarujúci napnutý oblúk alebo ako okrúhly prameň svetla.**

**Ochraňuje a sprevádza, inšpiruje a pozdvihuje pozostalých, lebo jej cieľom je duchovný vzostup všetkého ľudského potenciálu.**

**Most vytvára svetlo duše, alebo, ako to sformuloval Rudolf Steiner, prítomnosť[1], prezencia, ktorá skutočne žiari z realizovaných podnetov ľudstva z éterických výšin a radostne naladuje astrálne telo.**

*Svetelné oblúky v metrickom usporiadaní*

*Poznámka:*

Klenuté formy slúžia v stavebnom umení ako pripomienka spájajúcej dimenzie duše, zatiaľ čo hranaté formy, predovšetkým ak príliš silne dominujú, viažu človeka viac na hmotu.

[1] Prvá časť básne Rudolfa Steinera znie:

„Most je človekom

medzi minulosťou

a jeho budúcnosťou;

prítomnosť je okamihom;

okamih ako most."

Vianoce 24. decembra 1920, GA 40, Úslovia (Průpovědi), s.143

meditácia č.354 < späť zoznam meditačných obsahov < späť meditačné obsahy v r. 2026 < späť vpred >

meditácia č.356